ΕΤΟΣ Δ.— ΑΡΙΘ. 514 **Τιμᾶται λεπτὰ 10** ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1883

ΜΗΧΑΝΕΞΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δίς, λ. **40**, τρὶς ἕως ἑξάκις λ. **20**, κατὰ μῆνα λ. **15**, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. **10**.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, **ὁδὸς Μουσῶν**, *Ἀριθ.* 6, *ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.* —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΚΙΝΟΥΜΕΝΑΙ

Ταύτην τὴν εἰκόνα ἠδυνήθημεν χθὲς νὰ συλλάβωμεν κατὰ τὴν γενομένην πρωτοφανῆ εἰς τὰ ἀθηναϊκὰ γρονικὰ διαδήλωσιν ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου **Δ. Σούτσου.** Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπροφήτευσαν αἱ μάγισσαι εἰς τὸν Μακμπεθ ὅτι ὅταν ἴδῃ δάσος κινούμενον καὶ προχωροῦν, τετέλεσται! θὰ πῇ πῶς ἐσήμανε τὸ τέλος του, ἐξεπληρώθη χθὲς διὰ τοὺς ἀντιθέτους τοῦ κ. Σούτσου ὑποψηφίους. Εἶδον ὄχι πλέον δάσος κινούμενον καὶ προχωροῦν κατεπάνω των, ἀλλὰ θάλασσαν καὶ αὐτὴν πρὸς ἀπελπισίαν των ὄχι μυκωμένην, ἀλλὰ γαλήνιον, ἤρεμον, μόλις ρυτιδουμένην ὡς ὑπὸ λεπτοτάτης αὔρας ἀπὸ τὰ χαριτωμένα *παλαμάκια*, πρώτην φορὰν καὶ αὐτὰ εἰσαγόμενα εἰς τὰ πολιτικά μας ἤθη ἅπερ βαθμηδὸν μορφοῦνται ἐπὶ τὸ ἐλευθερώτερον καὶ ἀμερικανικώτερον. Λαὸς τὸ ὀλιγώτερον ἑπτακισχιλίων ἀνδρῶν, Ἀθηναίων, τὰ ἐννέα δέκατα ψηφοφόρων, ἐκτεινομένων ἐν ὄγκῳ συμπαγεῖ ἀπὸ τῆς ἀπωτέρας πρὸς τὴν Πλάκαν γωνίας τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων, πληροῦντος ὅλην τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ ἁπλουμένου μέχρι τῆς κεφαλῆς τῆς ὁδοῦ Κηφισσιᾶς. Οὐδέποτε αἱ Ἀθῆναι εἶδον τοιοῦτο ἐπιβλητικὸν θέαμα. Ἐμπρὸς ἐκυμάτιζον αἱ σημαῖαι, κρατούμεναι ὑπὸ χρυσενδύτων φουστανελλοφόρων· διεκρίνετο μία ἡ τῆς συνοικίας Νεαπόλεως, ἄλλη ἡ τῶν Μακεδόνων, ὡς διὰ νὰ δηλωθῇ τὸ ἐθνικὸν χρῶμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Σούτσου εἰς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἀντεθνικῆς καὶ καταπτύστου σημαίας τῆς ἐξαγορᾶς, ἣν μετὰ κυνισμοῦ καὶ ἀναιδείας ἀνεπέτασαν οἱ δύο Μελάδες καὶ οἱ ἐπίδοξοι συνέταιροί των εἰς τὴν ἐνοικίασιν τῶν νερῶν τῆς πόλεως, τῶν σφαγείων, τοῦ δημοτικοῦ φόρου, κλπ. Καὶ κατόπιν ἠνοίγοντο στρώματα λαοῦ, ἠκολούθουν τάξεις κοινωνικαί, ἔβαινον ἐπάλληλα ἐπιτηδεύματα, ἀνεμιγνύοντο συντεχνίαι, ἠδελφοῦντο ἀστοὶ καὶ χωρικοί, ἐπροχώρουν κύματα λαοῦ καὶ ἠκολούθουν ἄλλα καὶ τὰ διεδέχοντο τρίτα καὶ ὅλα αὐτὰ ἠνοῦντο καὶ ἀπετέλουν θάλασσαν προχωροῦσαν, ἁπλόνουσαν, χυνομένην, καὶ ἦσαν ἀτελείωτοι αἱ σειραὶ τῶν ἀκολουθούντων, οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ διασπασθῶσιν αἱ γραμμαὶ τῶν διαδηλούντων. Ἦσαν μία μεγάλη μακεδονικὴ φάλαγξ, ἣν οὔτε μυδραλιαβόλοι ἠδυναντο νὰ διαλύσωσιν Ἐν τετράπλευρον φρουριακὸν ὅπερ ἐκινεῖτο.

Καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διέκοπτον τὸν βαρὺν βηματισμόν, ὅστις ἀντήχει ὡς μία ὑπόκωφος μηχανὴ ἐργαζομένη δι' ἀτμοῦ φαιδρὰ τὴν ἀκοὴν χειροκροτήματα. Καὶ ἦτο ἀτελείωτος ἡ διαδήλωσις. Ὄχι πλέον ρεῦμα, ὅπερ ἀνεζήτει πρό τινος μία συνάδελφος καὶ δὲν ἠμποροῦσεν ἔλεγε νὰ τὸ ἴδῃ, ἀλλὰ Νιαγάρας, ὅστις οἷαν δήποτε καὶ ὅπου δήποτε μεγάλην καὶ ἂν ἐτρέπετο ὁδὸν τὴν ἐκάλυπτε κατὰ γράμμα, ὡς νὰ ἀνεπτήδα ὑπογείως θραύουσα τὸ λιθόστρωμα κατὰ τρόπον μυθικόν, ἄξιον ἀραβικῶν νυκτῶν. Πολλάκις ἡ ὁδὸς ἔμενεν ἐπὶ ἱκανὰ λεπτὰ κεκαλυμμένη ἀπὸ αὐτὴν τὴν αἰφνίδιον δημιουργίαν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους δὲν ἐφαντάζεσο ὑπάρχοντας ἐν Ἀθήναις, ἐνῷ ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ τῆς φάλαγγος εἶχε κάμψει ἤδη ἄλλην ὁδὸν ἄγουσαν ἐκεῖ τὸ χάρμα τῶν ὑψωμένων κυανοχρύσων καὶ λευκοχρύσων σημαιῶν. Ἐκεῖ δὲ ποῦ αἱ ὁδοὶ ἦσαν στεναί, ὡς αἱ τῆς γηγενοῦς Πλάκας, τὸ ρεῦμα ἐστενοῦτο καὶ ἐμηκύνετο λαμβάνον κίνησιν ὁριοε δῆ, ρύακος ἀκολουθοῦντος ἑλιγμούς, ἐνῷ τὰ παράθυρα καὶ οἱ ἐξῶσται ἀπετέλουν τρόπον τινὰ τὴν παροχθίαν τοῦ ποταμοῦ βλάστησιν, καὶ πράγματι ἐβλάστανον κεφαλαὶ κορασίδων, κεφαλαὶ παιδίων καὶ δέσποιναι καὶ γέροντες ὅσοι δὲν ἠδύναντο ν' ἀκολουθήσουν τὴν διαδήλωσιν. Μία κορασὶς τῆν Πλάκας ἔχουσα τὴν ποδιάν της πλήρη ἀνθέων ἔραινε τὰ ἄνθη της ἐπὶ τοῦ διαβατικοῦ ἐκείνου ρεύματος ὡς ἀκακία ὑπὸ ἀνέμου σειομένη καὶ ρίπτουσα τοὺς ἀνθούς της ἐπὶ λίμνης, ὅταν δὲ ἡ ποδιά της ἠλαφρύνθη, ἤρχισε νὰ ραίνῃ τὰς κινουμένας ἐκείνας Ἀθήνας διὰ μύρων. Ζητωκραυγαί, χειροκροτήματα, χαρὰ καὶ ἀπόλαυσις ὅλου ἐκείνου τοῦ κόσμου τοῦ ἐν ἑνὶ αἰσθήματι εἰς μίαν μυριόκλαδον δέσμην συνηνωμένου τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ.

***

Τοιαύτη διαδήλωσις πανηγυρικὴ, ἐνθουσιώδης, δὲν ἦτο δυνατὸν, ἢ νὰ καταπλήξῃ ἐκείνους, οἵτινες ἐνόμισαν πρὸς στιγμὴν ὅτι Αθῆναι δὲν ὑπάρχουσιν, ἔσβυσαν, διελύθησαν εἰς ὁμάδας δωροδόκων, εἰς στίφη ἀδιαφόρων, εἰς τμήματα ἑβραίων, εἰς μυρμηκιὰς λιμωττόντων ἐργατῶν, εἰς σαράβαλα ἀνθρώπων τοῦ Μελᾶ. Ὅθεν διήρχετο, συνέτριβε κεφαλὰς χιλίων ὄφεων κατακλυσάντων ἐσχάτως τὰς Ἀθήνας ὅπως ἐγχύσωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τὸ δηλητήριόν των καὶ διαχύσωσιν ὅλην τὴν πρασινοκιτρινάδα τῶν φυσιογνωμιῶν, τῶν ἠθῶν καὶ τῆς ἐπιδημικῆς ἐπηρείας των. Θὰ ἐξύπνα ἄρα γε τηλικοῦτος ὑπερ τοῦ Σούτσου ἐνθουσιασμὸς καὶ ὑπὸ μορφὴν ὑπνοβάτιδα, ὡς ὑπὸ ἐθνικοῦ μαγνητισμοῦ κυριευθεὶς, θὰ περιήρχετο ὁ λαὸς τὴν ἀπειληθεῖσαν νὰ γίνῃ σπάραγμα τῶν χρυσοκανθάρων πρωτεύουσαν, ἐὰν διὰ τῆς ἐμφανίσεως καὶ

ἀντιδράσεως τοῦ Μελᾶ δὲν ὑπεχώρει ἡ καθαρὰ ἐκλογικὴ σημασία τοῦ ἐκλεχθησομένου Δημάρχου καὶ δὲν περιποιεῖτο εἰς αὐτὴν καθαρὰ ἐθνικὴ ἔννοια, καὶ καθαρωτέρα μεχρὶ τρίτου βοήσασα οὐρανοῦ διαμαρτύρησις ἐναντίον τῆς τάξεως, αὐτῆς τῶν πλουσιοκρατικῶν, ἥτις θέλει νὰ ριζοβολήσῃ ἐδῶ ἐπὶ τοῦ τρισχιλιετοῦς δημοκρατικοῦ ἐδάφους, ὑψουμένου τοῦ αἰθιάτος τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἰσότητος ὡς αἰωνίας ἀκροπόλεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθνισμοῦ τὴν αἰσχροτέραν, τὴν ἀτιμωτέραν τῶν ἀριστοκρατιῶν, ἐννοοῦσαν νὰ ἐμπλήσῃ καὶ τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὰς ἐπαρχίας ἀφ' ἑνὸς χρυσοῦ καὶ πορφύρας, ἀφ' ἑτέρου χαλκοῦ καὶ ρακῶν, ἀφ' ἑνὸς πολυτελείας καὶ ὀργίων, ἀφ' ἑτέρου γυμνώσεως καὶ στεναγμῶν; Εὐχαριστοῦμεν ἐκ βαθέων καρδίας τὸν κ. Μελᾶν, διότι αὐτὸς καὶ τὸ ἐπονείδιστον σύστημα τῆς ἐξωνήσεως τῶν αἱρετῶν ἀξιωμάτων, ὅπερ μὲ φούχτας ἀνοικτὰς καὶ μὲ χρήματα κλαπέντα παρὰ τοῦ ἔθνους ἐζήτησαν νὰ εἰσαγάγουν αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφός του, συνετάραξαν τὴν κοιμωμένην συνείδησιν τῆς πρωτευούσης καὶ ὡς ὁπόταν εἰς βαθὺν παραδεδομένος ὕπνον ἐξεγείρεται τις δι' ἐκπυροκροτήσεως ἢν συνοδεύει κραυγὴ ἀπαισία: πυρκαϊά, πυρκαϊά! καὶ συλλέγων ὅλας διὰ μιᾶς, τὰς δυνάμεις ζητεῖ νὰ σώσῃ τέκνα, μητέρα, τιμαλφῆ, θεοὺς ἑφεστίους, οὕτω καὶ ὁ λαός τῶν Ἀθηνῶν βαυκαλισθεὶς ἐσχάτως ἐπ' ἄτμασι καὶ μινυρίσμασι πολιτικοῦ ὕπνου καὶ πολιτικῆς ἀδιαφορίας, ὅταν ἐνόησε πλέον τὸ μαχαῖρι 's τὸ κόκκαλο, κρατούμενον καὶ νυσσόμενον ὑπὸ ἀνθρώπων μιᾶς κλωτσιᾶς, εἰσηγουμένου τὴν πορνικὴν τῶν Ἀθηνῶν χρυσοκατάκτησιν αὐτοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐξηγέρθη ὄχι μανιώδης ἀλλὰ γαλήνιος ἐν τῇ δυνάμει του καὶ σχεδὸν εἰρωνικός, ἐν τῇ ἐπιθέσει του καὶ τυχὼν ἐν ὄνομα διαυγῶς διαρρεον δι' ὅλης τῆς ἱστορίας τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τῶν προμνημονμάτων καὶ τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις σημάντρου μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, εἶπε: περὶ τῆς σημαίας αὐτῆς συσσωματωμένοι ἅπαξ διὰ παντὸς θὰ τοῖς εἴπωμεν: κύριοι χρυσοκάνθαροι, εἴσθε ἐλεύθεροι νὰ ζῆτε μεταξὺ ἡμῶν, ἐλεύθεροι καὶ κάποτε νὰ μᾶς λῃστεύετε, ἀφοῦ ἡ εὐπιστία καὶ ἡ ἐλαρρότης πρέπει νὰ φορολογῶνται καὶ νὰ τιμωρῶνται, ἐλεύθεροι ἀκόμη νὰ ἔχετε ἴδια ἤθη ὀναμεταξύ σας, νὰ ὁμιλῆτε ἰδίαν γλῶσσαν, νὰ πτύετε τρὶς τῆς ἡμέρας εἰς τὸν κόλπον σας ἐναντίον τοῦ ὀνόματος Ἕλλην· ἀλλὰ δὲν σᾶς ἐπιτρέπεται νὰ κερδοσκοπῆτε ἐπὶ τῆς τιμῆς μας, οὔτε νὰ φανταστῆτέ ποτε ὅτι διὰ τοῦ δυνάμει κλοπῶν, τεχνασμάτων, κυβείας σχηματισθέντος πλούτου σας θὰ σύρετε τὸν λαὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ δι' αὐτοῦ τὸν λαὸν τῶν ἐπαρχιῶν αἰχμάλωτον τοῦ χρυσοῦ ἅρματός σας.

Οἱ χρυσοκάνθαροι καὶ ὅσοι κερδυσκόποι πολιτεύονται ἐνόμισαν ὅτι δύνανται νὰ παραγκωνίσωσι τὸν λαὸν καὶ νὰ κατεργασθῶσι τὴν Ἑλλάδα, ὡς νὰ ἦτο ἀντικείμενον βυρσοδεψικῆς, ἀλατίζοντες καὶ πασσώνοντες αὐτὴν ὡς πτῶμα, εἶδον χθὲς παρελαύνουσαν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των μίαν εἰκόνα λαοῦ κινουμένου ὅστις ἂν χθὲς παρήλαυνε μειδιῶν, ἐνθουσιῶν, χειροκροτῶν, αὐτὸν δύναται ν' ἀπολυθῇ ὀργίλος, ἀκάτητος, μανιώδης καὶ εἰς στιγμὴν μίαν νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς καὶ τὰ μέγαρά των καὶ τὰ κέντρα των καὶ τὰ λῃστοπρατήριά των εἰς κονιορτὸν λεπτότερον ἐκείνου ὅστις ἐνοχλεῖ τοὺς χρυσοὺς των λάρυγγας καὶ ἀπεφάσισαν νὰ τοὺς ἐμπιστευθοῦν εἰς δήμαρχον ἕνα ἐκ τῶν ἰδικῶν των. Αὐτά!

Καλιεβάν

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΜΕΛΑ

ΕΛΝΕ ΑΛΗΘΗΣ ΟΛΕΘΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Καὶ τὰ κοινωνικὰ πράγματα ἔχουσι νόμους καὶ λογικήν· ἡ λογικὴ αὐτῶν μάλιστα εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἀκατάσχετος, ἀμείλικτος ἀπαράτρεπτος. Τί εἶνε ἐνίοτε οἱ νόμοι τῆς φύσεως ἀπέναντι τῶν κοινωνικῶν; ρυακιον ἀσθενὲς ἀπέναντι ὁρμητικοῦ χειμάρρου. Τοὺς νόμους τῆς φύσεως δὲν δύναται ν' ἀνατρέψῃ, τὰ ἐξ αὐτῶν ὅμως προκύπτοντα δεινὰ καταπολεμεῖ πολλάκις ἀκόπως. Ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς ἔχεις τὰς ἀντλίας, ἐναντίον τῆς πλημμύρας τὰ προχώματα, ἐναντίον τῶν ἐπιδημικῶν νόσων τὴν καθαρσιν. Ἡ καταπολέμησις τῶν τοιούτων δεινῶν εἶνε εὔκολος, διότι ὑπεράνω τῶν φυσικῶν νόμων καὶ δυνάμεων ἵσταται ἄλλη δεσπόζουσα δύναμις, ὁ ἄνθρωπος, ὁ νοῦς. Ὅταν ὅμως τὸ κακὸν εἶνε ἠθικόν, εἰσέρῃ δὲ εἰς τὰς κοινωνίας μὲ τὴν δύναμιν φυσικοῦ νόμου, τίς θὰ φέρῃ τὴν θεραπείαν, τίς θὰ ἀντιστῇ; Κατὰ τῆς ροπῆς εἰς ἀπομόρανσιν καὶ ἐξαχρείωσιν οὐδὲν μέσον θεραπείας ὑπάρχει. Ὁ ὄλεθρος τῆς εἰς τοιαῦτα κακὰ ρεπούσης κοινωνίας εἶνε ἀναπόδραστος. Πρὶν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς καταντήσωμεν εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ἃς συνέλθωμεν, ἃς ἀντιστῶμεν πάσῃ δυνάμει· ἄλλως ἀτολώλαμεν.

Ψηφίζοντες τὸν Μελᾶν, δὲν ψηφίζομεν ἁπλῶς τὸν πλοῦτον, ὡς νομίζουσί τινες. Πιθανὸν ὁ πλοῦτος νὰ ἦνε προϊὸν τιμίας ἐργασίας, ἡ δὲ ἀπόκτησις αὐτοῦ νὰ μαρτυρῇ ἱκανότητα, ἔστω καὶ χρηματιστικήν. Ὑπὸ τοιαύτην ἔποψιν ἔχομεν πλείστους ἐντίμους συμπολίτας, οἵτινες ἐντὸς ὀλίγου χρόνου μεγάλην σχετικῶς ἀπέκτησαν περιουσίαν, εἶνε δὲ κατὰ τὰ χρηματιστικὰ πολὺ ἀνώτεροι τοῦ Μελᾶ. Τότε λοιπόν, ἂν ἐκλέγοντες Δήμαρχον ὀφείλομεν ν' ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν χρηματιστικὴν μόνον ἱκανότητα, τότε ἡμεῖς τοὐλάχιστον δὲν εὑρίσκομεν ἄλλον καταλληλότερον τοῦ ἀξιοτίμου συμπολίτου ἡμῶν Ἀν. Κυριακοπούλου τοῦ ἐπικαλουμένου Πετρελαίου. Οὗτος δὲν ἔχει ν' ἀποκρύψῃ παρελθὸν Γαλαζίου ἢ Μασσαλίας. Τὸ στάδιόν του ἤρχισεν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ἔστω καὶ ἀπὸ πετρελαίου, διὰ τιμίας ὅμως ἐργασίας καὶ ὀξυνοίας οὐχὶ συνήθους ἔχει καταστῇ ἤδη εἰς τῶν εὐπορωτέρων συμπολιτῶν μας. Πῶς λοιπὸν ἀνὴρ τοιοῦτος νὰ μὴ προτιμηθῇ μυριάκις τοῦ Μελᾶ; Ἀλλ' ὁ Πετρέλαιος εἶνε καὶ κατὰ τὰ τἄλλα ὑπέρτερος τοῦ ὑποψηφίου ἡμῶν δημάρχου, τὴν ὑπεροχὴν δὲ αὐτοῦ ταύτην θὰ ὁμολογήσῃ πᾶς τις ὅταν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ἀνὴρ ἔχει συναίσθησιν τῆς θέσεως καὶ ἀξίας του, κατανοεῖ δὲ ὅτι ἄλλο χρηματιστικὴ ἱκανότης καὶ ἄλλο διοικητικὴ καὶ διαχειριστικὴ δεινότης, διὸ οὐδ' ἐσκέρθη ποτὲ νὰ ἐπιζητήσῃ τοιοῦτον ἀξίωμα· ἐνῷ ὁ Μελᾶς χωρὶς νὰ ἔχῃ μηδὲ χρηματιστικὴν ἱκανότητα ἀξιοῖ νὰ διοικήσῃ τὰ κοινά.

Μὴ πλανώμεθα λοιπὸν ἢ μᾶλλον μὴ σοφιστευώμεθα! Ψηφίζοντες τὸν Μελᾶν δὲν ψηφίζομεν τὸν ἐντίμως ἀποκτηθέντα πλοῦτον ἢ τὴν χρηματιστικὴν ἱκανότητα, ἀλλὰ τὴν κυβείαν, τὸ χαρτοπαίγνιον, τὴν δολιότητα, τὴν κατάχρησιν. Δὲν ἔχομεν ν' ἀναθράμωμεν εἰς τὸ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρελθὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως πεισθῶμεν περὶ τῶν λεγομένων. Ὁ Μελᾶς ἔζησεν εὐτυχῶς ἱκανὸν ἤδη χρόνον ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν· ποία τις ἡ πολιτεία αὐτοῦ ἐνταῦθα; Δὲν ἀπεγύμνωσε καὶ αὐτός, εἰ μὴ ἀμέσως, πάντως ὅμως ἐμμέσως, ἁπλοϊκοὺς καὶ ἀσήμους συμπολίτας διὰ τῶν μετοχῶν τοῦ Λαυρίου; Δὲν μετῆλθεν ἀγυρτείαν καὶ δὲν ἐνέπαιξε τὰ ἱερώτατα ἐν τῇ Ἐθνικῇ Ἀμύνῃ; Μήπως ἦτο καλλιτέρα ἡ διαχείρισίς του ὡς ταμίου τοῦ ἀδελφάτου τοῦ νηπιακοῦ ὀρφανοτροφείου; Δὲν κατέστρεψεν αὐτὸς τὴν ἀτυχῆ ἑταιρίαν

τῶν μαρμάρων τῆς Πάρου, διὸ νῦν ἐνάγεται πρὸ τῶν δικαστηρίων; Δὲν περιέπλεξε τὴν Πιστωτικὴν Τράπεζαν εἰς ἐπισφαλεῖς ἐπιχειρήσεις, οἷα ἡ τῆς Πάρου, ἡ τοῦ Πωριτιδοποιείου, ἡ τῆς Φενεοῦ, δὲν ἐπεριῆγε δὲ αὐτὴν εἰς δεινὴν θέσιν, εἰ μὴ ἀπεβάλλετο αὐτῆς ἐγκαίρως μετὰ τῶν ὁμοτέχνων του;

Ἐν τούτοις καὶ τὸ Λαύριον καὶ ἡ Πάρος καὶ ἡ Πιστωτικὴ καὶ αἱ παρόμοιαι ἐπιχειρήσεις ἦσαν ἁπλῆ προπαιδεία καὶ προπαρασκευή, κατ' αὐτὰς δὲ ἔπρεπε νὰ διαφυλάττωνται εὔσχημοι αἱ apparences.

Ὁ τελικὸς ὅμως σκοπὸς ἦτο ὁ Δῆμος, τὸ Κράτος, καθ' ὧν νῦν ἤρξατο ἡ ἔφοδος. Ἂς λάβωσι τὴν διαχείρισιν τῶν δημοτικῶν καὶ δημοσίων ὁ Μελᾶς καὶ οἱ ἐμοτέχνοι αὐτῷ, καὶ τότε θὰ ἴδητε καὶ Λαύρια καὶ Ἐθνικὰς Ἀμύνας καὶ ἑταιρίας τῆς Πάρου ἀμαυρουμένας ἀπέναντι τῶν δανείων, ἑταιριῶν, θεάτρων, ὁδῶν καὶ ὑδάτων ἐν σχεδίῳ. Θὰ ἀρρωστισθῆτε δὲ μίαν ἡμέραν ἐκ τοῦ ληθάργου καὶ τῆς μαγγανείας τῶν θεάτρων, τῶν ἑταιριῶν, τῶν σχεδίων· ἐν ᾧ δὲ θὰ ὀνειροπολῆτε ὅτι ἀναβαίνετε εἰς τὴν σελήνην, θὰ εὑρεθῆτε εἰς τὸ βάραθρον τῆς χρεωκοπίας, τῆς δημοσίας καὶ τῆς ἰδιωτικῆς. Ἀντὶ δημοτικῆς περιουσίας θὰ ἔχετε χιέν, ἀντὶ θεάτρων καὶ ἐκκλησιῶν χαίνοντα θεμέλια, ἀντὶ πλούτου ἰδιωτικοῦ, χαρτὶ κίτρινα, πράσινα, κόκκινα, μετοχὰς δηλαδὴ διαφόρων χρωμάτων ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀξίας, τοὺς ἀγαθοὺς δὲ κοσμοπολίτας θὰ ἴδετε φεύγοντας μετὰ τοῦ ἱδρῶτος τῶν προσώπων σας εἰς Παρισίους ἢ Λονδίνον.

Ἀλλ' ἐὰν πρόκειται νὰ ψηφισθῇ ὁ Μελᾶς διότι ἀπέκτησε χρήματα διὰ τοῦ χαρτοπαιγνίου καὶ τῆς κυβείας, τῆς δολιότητος καὶ τῆς καταχρήσεως, διότι δαπανᾷ καὶ προσφέρει χρήματα· διατί νὰ μὴ ψηφισθῇ τότε ὁ Τάκος, ὁ Σπανός, ὁ Δεδούσης, διατί νὰ μὴ ψηφισθῇ ἐν τέλει ὁ Βελέντζας; Ὁ Βελέντζας τοὐλάχιστον ἐδαπάνησε μὲν ἀφθονώτερα καὶ ἀφειδῶς δημοσία ὄντως χρήματα, ἀλλ' ἄνευ πονηρίας καὶ δολιότητος, ἐξ ἀγνοῦ δὲ μόνον πατριωτισμοῦ, ὡς μᾶς διαβεβαιοῖ ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀθωσαντος αὐτὸν δικαστηρίου. Ὁ Τάκος, ὁ Σπανὸς καὶ ὁ Δεδούσης; ἐλήστευσαν ἴσως, ἀλλὰ φανερὰ καὶ χωρὶς νὰ σοὶ ἀρίσωσιν ἀμφιβολίας περὶ τοῦ σκοποῦ των· ἀπέναντι αὐτῶν ἠδύνασο διὰ τοῦτο νὰ τεθῇς εἰς ἄμυναν καὶ νὰ προφυλαχθῇς, ὑπάρχει δ' ἐπὶ τέλους εἰς περιστολὴν αὐτῶν ὁ ποινικὸς νόμος, ἡ εἱρκτή, ἡ λαιμητόμος. Ὁ κυβευτὴς ὅμως ὅ,τι τὸ δαπανᾷ, τὸ δαπανᾷ ἀσώτως ἐκ τῶν δημοσίων, ἀλλ' ὑπὸ τύπον οἰκείων προκαταβολῶν ἐξ ἰδίας περιουσίας ὅπως σὲ ἀποκοιμήσῃ. Ἡ κερδοσκοπία σὲ περισυλᾷ ἐπίσης καὶ χειρότερα μάλιστα τῆς λῃστείας, ἀλλ' ἀφοῦ προτερον διὰ τῆς μαγγανείας, καὶ τῆς ἐλπίδος ἀμυθήτων κερδῶν σὲ ἀποθέσῃ τῆς φρονήσεως καὶ σὲ στερήσῃ τοῦ λογικοῦ, ὥστε ἀ καταστρέψεσαι μόνος, ἐν ᾧ οἱ ἐργάται αὐτῆς φαίνονται ἀθῶοι καὶ μένουσιν ἀκαταδίωκτοι ὑπὸ τοῦ νόμου.

Φίλοι συμπολῖται, ψηφίζοντες τὸν Μελᾶν θὰ ὑπογράψητε ἰδίαις χερσὶ τὸν ὄλεθρόν σας. Μὴ ἀποπλανᾶσθε ἐκ τῶν φαινομένων! Ἴδετε τὰ πράγματα ἐν τῇ ἀληθεῖ αὐτῶν φύσει καὶ ἐπιδείξατε διὰ τῆς ψήφου σας ὅλην τὴν ἀγανάκτησιν γενναίων πολιτῶν, τοὺς ὁποίους ζητοῦσι νὰ διαβουκουλήθωσι διὰ παντοίων ὑποσχέσεων καὶ εἰς οὓς παρασκευάζουσιν ἄρευκτον τὸν ὄλεθρον. Προτέλθετε εἰς τὴν ἐκλογὴν ἥσυχοι, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ πατάξητε κατὰ κεφαλῆς τὴν κερδοσκοπίαν καὶ αἰσχοκέρδειαν, ζητοῦσαν νὰ βεβηλώσῃ καὶ αὐτὸν τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος. Πλήξατε διὰ τῆς ψήφου σας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μελᾶ ἅπασαν τὴν σπεῖραν τῶν κερδοσκόπων, οἵτινες ὥσπερ πολύποδες ζητοῦσι νὰ σᾶς περιβάλωσιν ἀπειλοῦντες καὶ περιουσίαν καὶ ὕπαρξίν σας. Πατάξατε ἐκθύμως! Ἐκ τῆς ἐπικειμένης ἐκλογῆς πρέπει νὰ ἀποκομίσῃ καὶ ὁ Μελᾶς καὶ ἡ Συντροφία τραῦμα ἠθικόν, ἐξ οὗ νὰ μὴ ἀναλάβωσί ποτε, μηδὲ νὰ ἔχωσι πλέον τὸ θάρρος νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα.

Μεφιστοφελῆς.

ΠΟΙΟΝ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝ ΝΑ ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΩΜΕΝ.

De tous les fils secrets qui font mouvoir la vie, o toi le plus subtil et le plu merveilleux! or! principe de tous, larme au sole l ravie! seul dieu toujours vivant, parmi tant de faux dieux! Meduse, dont l'aspect change le coeur en pierre, et fait tomber en poudre aux pieds de la rosière la r be d'innocence et de virginité! — sublime corupteur! Clef de la volonté! — laisse moi t ad rer — parle-moi vieus me dire que l'honneur n'est q un mot que la vertu n'est rien que dès qu'on te possède, on est comme de bien!

. . . . . .

Τοιοῦτον ὕμνον ἐξηκολούθη ἀποτείνων εἰς τὸν χρυσὸν ὁ τυχοδιώκτης Frank μετὰ τὴν εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον εὔνοιαν τῆς τύχης, τὴν ἀκολουθήσασαν τὸν φόνον τοῦ Στρανίου καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῆς παλλακίδος του. Καὶ εἶχε δίκαιον ὁ Γάλλος ποιητὴς τοιοῦτον ὕμνον θέτων εἰς τὰ χείλη τοῦ Frank καὶ τῶν ὁμοίων αὐτῷ! Ἄλλος ἄλλας ἔχων ἀρχὰς ἄλλον θ' ἀπέτεινε βεβαίως αἴνον εἰς τὸ πανσθενὲς τοῦτο μέσον τὸ δυνάμενον νὰ χρησιμοποιηθῇ οὕτως ἢ ἄλλως κατὰ τὸ ποιὸν τῶν αἰσθημάτων τοῦ κατέχοντος, ἀλλ' ὁ ἐμπρηστὴς τῆς πατριῆς καλύβης, ὁ οὐδὲν σεβόμενος ἐκ Τυρόλου τυχοδιώκτης δὲν ἠδύνατο ἄλλως νὰ ὑμνήσῃ τὸν χρυσόν!

Ὅμοιος ἀναμφιβόλως θὰ ἐπανελήφθη ὕμνος εἰς τὸ χρυσίον ὅταν πρὸ τῆς θέας τῶν χρυσοτεύκτων ὀρόφων, τῶν παχυγνόων ταπήτων, τοῦ πλούτου τῶν ἐπίπλων, τῆς στιλπνότητος καὶ τοῦ κόσμου τῶν κατόπτρων. τῆς ἐπιβαλλούσης μεγαλοπρεπείας βιβλιοθηκῶν μεστῶν ἀθίκτων καὶ παρθένων συγγραμμάτων κατῆλθεν εἰς τὸ κρανίον τοῦ Μιχαὴλ Μελᾶ ἡ Τιτάνειος ἰδέα νὰ συζεύξῃ τὴν φιλοδοξίαν μετὰ τῆς κερδοσκοπίας παρουσιαζόμενος ὡς ἐραστὴς τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς! θὰ ἐσκέρθη βεβαίως ὁ ἀγαθὸς οὗτος ἐπιχειρηματίας ὅτι ἄνθρωπος ἄγνωστος μέχρι τῆς χθὲς ἢ μᾶλλον γνωστὸς διὰ τὸν περὶ τὸ écarté ζῆλόν του, τὴν κερδοσκοπικήν του ἱκανότητα καὶ τὴν εὔνοιαν τῆς τύχης του εἰς τὰ λαχεῖα, θὰ ἐφαίνετο θρασὺς, ἵνα μὴ εἴπω μωρὸς, προβάλλων τὴν ἀξίωσιν νὰ διευθύνῃ τὸν δῆμον τῆς πρωτευούσης, ἀλλ' ἡ ἀνάμνησις ὅτι ὁ χρυσὸς μετέβαλε χθὲς ἔτι διακεκριμένων μεσίτην εἰς μεγαλόσχημον πρεσβευτὴν, ἡ σκέψις ὅτι τὸ προϊὸν τοῦτο τῆς ὕλης εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ παντὸς, ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν, ὁ μοχλὸς ὁ δυνάμενος τὸ σύμπαν νὰ ἀνατρέψῃ πρὸς πραγματοποίησιν τῶν τερατωδεστέρων ὀνείρων, ὁ διαφθορεὺς τῶν συνειδήσεων, τῆς τιμῆς, τῆς ἀρετῆς, τῆς ἀγνότητος, τὸ κύριον προσόν τὸ δυνάμενον νὰ διατυμπανίσῃ τινα ὡς ἄνθρωπον ἐνάρετον, σπουδαῖον καὶ τὰ πάντα δυνάμενον, τοιαύτην ἔδωκαν εἰς τὴν ἀπόφασίν του δύναμιν, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐπίστευσεν ἑαυτὸν ἀνώτερον κατά τι τοῦ ποιοῦ του.

Μεθ' ὁπόσης τότε χαρᾶς δὲν ἐδέχθη τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἡ λοιπὴ βρωμερὰ τῶν χρυσοκαννθάρων σπεῖρα! Ὁπόσαι κερδοσκοπικαὶ ἐπιχειρήσεις δὲν ὑπεκρύπτοντο ὑπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τοιαύτης θαρσείας ἀξιώσεως! Ὑπὸ τὸν πέπλον εὐγενοῦς

δῆθεν φιλοδοξίας ὁ πολύπους τῆς πλουτοκρατίας ἠδύνατο ἀνέτως νὰ ἐκτείνῃ πολὺ μακρὰν τοὺς πλοκάμους του καὶ διὰ τῆς θυτίας χιλιάδων τινων φράγκων ἑκατοντάκις πλείονες νὰ πληρώσωσι τὰ θυλάκια ἀχρείων κερδοσκόπων.

Αἴ! δὲν θὰ ἦσαν βεβαίως ἄξιοι τῆς φήμης των, ἐὰν δὲν συνέτρεχον διὰ κοινῆς συνεισφορᾶς τὴν ἐπιτυχίαν ἐπιχειρήσεως οὐ μόναν τοὺς κερδοσκοπικοὺς αὐτῶν σκοποὺς θεραπευούσης, ἀλλὰ καὶ τὴν θύραν τῆς εἰσβολῆς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν ἀνοιγούσης σήμερον διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μελᾶ ὡς δημάρχου Ἀθηνῶν, αὔριον διὰ τῆς τοῦ Νεγρεπόντε ὡς βουλευτοῦ Λοκρίδος, μεθαύριον δι' ἐκείνης τοῦ συγχρόνως τῷ Δεκάστρῳ περιηγηθέντος καὶ μετ' ἀνευφημιῶν ὑπό τινων δεκτοῦ γενομένου χαβιαροχανίτου καὶ οὕτω καθεξῆς!

Ἔκτοτε ἐν μέσῃ πρωτευούσῃ καὶ πρὸ τῶν ὀμμάτων παντὸς μὴ τυφλοῦ ἡ εἰδεχθεστέρα συναλλαγὴ καὶ ἡ κακοηθεστέρα δωροδοκία ἤρξατο τελουμένη πρὸς ἐξαγοράν τῶν συνειδήσεων ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν χρυσοκανθάρων! Μίσθαρνα ὄργανα ἀντὶ μιᾶς δρακὸς ἀργυρῶν κερματίων πωλήσαντα τὴν συνείδησίν των ἀνέλαβον τὴν ἀποπλάνησιν τῶν ἁπλουστέρων διὰ τῆς ἀπάτης ὁσάκις τὸ εἰς αὐτοὺς τελεσφόρον ἀποβὰν μέσον δὲν ἠδύνατο νὰ ἰσχύσῃ!

Ὁ Μιχαὴλ Μελᾶς, κρώζουσι τὰ ὄργανά του ταῦτα, δὲν εἶναι χρυσοκάνθαρος, εἶναι τοὐναντίον γόνος οἰκογενείας πολλὰς παρασχούσης τῷ ἔθνει ὑπηρεσίας, ἀδελφὸς τοῦ ἀειμνήστου ἐκείνου Λέοντος Μελᾶ, ἄνθρωπος φιλάνθρωπος καὶ ἀγαθοεργος,, ἀνὴρ εὐπαίδευτος, εὐγενής, ἔχων καλαισθησίαν καὶ *χρήματα*!

Οὐδεὶς λαμβάνει τὸν κόπον, καίτοι δυνάμενος, νὰ ἀμφισβητήσῃ τοὺς οἰκογενειακοὺς τίτλους, οὐδεὶς σκέπτεται νὰ μειώσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸ δίκαιον εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀοιδίμου Λέοντος Μελᾶ σέβας. Ἀλλ' εἶναι οὗτος ἱκανὸς λόγος, ἵνα δικαιώσῃ τὴν ἀνύψωσιν εἰς τὴν ἕδραν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἀνθρώπου λησμονήσαντος τὰς οἰκογενειακάς του παραδόσεις, συνεταιρισθέντος καὶ συνεργαζομένου μετὰ τῆς λημαινομένης τὸν τόπον κακοήθους τῶν χρυσοκανθάρων σπείρας, ἀκολουθοῦντος τὰς αὐτὰς μετὰ τούτων ἀρχὰς, ὑπηρετοῦντος τὰ συμφέροντά των, ἐφαρμόζοντος τὴν κερδοσκοπικὴν των μέθοδον καὶ ὡς πρῶτον δεῖγμα τοῦ χαρακτῆρός του δίδοντος τὴν ἀπόπειραν διαφθορᾶς τῆς κοινῆς συνειδήσεως; Πῶς σεῖς οἱ τοσάκις διαμαρτυρηθέντες κατὰ τῆς διασαλπίσεως τῶν πατραγαθιῶν ἀνθρώπων μὴ στερουμένων ὅλως καὶ ἰδίας ἱκανότητος, ἐπικαλεῖσθε ταύτας προκειμένου περὶ προσώπου μὴ ἐρυθριῶντος νὰ μολύνῃ τὸ παρελθὸν τοῦ ὀνόματός του, ὅπερ ὑπερβολικῶς ἀναμφιβόλως ἐγκωμιάζετε διὰ πράξεων κατεσχυνουσῶν τοῦτο; Ἔχει παιδείαν, λέγετε, ὁ κύριός σας; διατί δὲν τὴν ἐχρησιμοποίησεν ὡς ὁ ἀδελφός του; Ἔχει καλαισθησίαν; ἐὰν κρίνητε ἐκ τῶν ἐπίπλων του, δὲν σᾶς ἀρνούμεθα τὸ δικαίωμα νὰ ἀποτανθῆτε εἰς αὐτὸν προκειμένου περὶ τῆς ἐπιπλώσεως τῶν οἴκων σας! Ἔχει χριστιανικὰς ἀρετὰς οὐκ ὀλίγας; Τόσον τὸ καλλίτερον διὰ τὴν ψυχήν του, τόσον τὸ καλλίτερον δι' ὑμᾶς ὠφελουμένους ἐκ τῆς ἐλεημοσύνης του, τόσον τὸ χειρότερον ὅμως δι' αὐτὸν ἀγνοοῦντα ὅτι ἡ Φαρισαϊκὴ ἐπίδειξις τῶν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑμῶν διαθρυλλουμένων ἀρετῶν τούτων μειώνει τὴν ἀξίαν των!

Τί πρὸς ἡμᾶς ἐὰν ἔχῃ ἀρετὰς καὶ ἱκανότητα κανδηλανάπτου; Παρῆλθε πλέον ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐδέχετο ἀβασανίστως τὰς ὑποσχέσεις, τὰς ἐπαγγελίας, τοὺς μύθους, τὰ ψεύδη τοῦ τυχόντος δημοκόπου! Σήμερον κρίνομεν ἐκ τῶν ἔργων, ἐὰν δὲ διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐκτιμήσωμεν τὸ ποιὸν τοῦ ὑποψηφίου τῶν χρυσοκανθάρων, δὲν εἶναι ποσῶς δύσκολον νὰ διδαχθῶμεν ἐκ τοῦ παρελθόντος του, ἐκ τῶν ἀρχῶν του, ἐκ τοῦ τρόπου τῶν ἐνεργειῶν του καὶ τῶν προθέσεών του ὁποῖος ἔσται ὁ κίνδυνος οὐ μόνον τῆς πρωτευούσης, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλλάδος ἁπάσης ἐὰν ὁ χρυσὸς ὑπερισχύσῃ τῶν ὑγιῶν φρονημάτων.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ὀφείλομεν νὰ θεωρῶμεν δικαίως ἡμέραν ἀξιοσημείωτον, ἡμέραν, καθ' ἣν πρόκειται νὰ λυθῇ σπουδαῖον κοινωνικὸν ζήτημα, ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ δειχθῇ ἐὰν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ διὰ τοσούτων εὐγενῶν παραδόσεων καὶ αἰσθημάτων τραφείσῃ ὑπάρχουσιν ἔτι στοιχεῖα ὑπισχνούμενα μέλλον ἄξιον τοῦ ἔθνους διὰ τοῦ θριάμβου τῶν αἰωνίων ἠθικῶν ἀρχῶν ἢ τοὐναντίον ἡ διαφθορὰ κατέκλυσε τὰ πάντα, ἐὰν ἡ τιμὴ καὶ ἱκανότης ἔχωσιν ἢ οὐ περισσοτέραν τοῦ χρυσοῦ ἀξίαν, ἐὰν ἡ ἀρετὴ θριαμβεύῃ ἢ ἐπνίγη ὑπὸ τοῦ πλούτου, ἐὰν ἡ ἑστία αὕτη τοῦ μόλις ἀναγεννηθέντος Ἑλληνισμοῦ δίδει παράδειγμα ἠθικῆς ἰσχύος ἢ ἀπειλῇ ταχείαν τοῦ ἔθνους ἐξαχρείωσιν, ἐὰν τέλος δυνάμεθα καυχώμενοι νὰ φέρωμεν ἢ μετ' ἀγανακτήσεως καὶ ἀηδίας νὰ ῥίψωμεν μακρὰν ἡμῶν ὡς ἀκάθαρτον ῥάκος τὸ ὄνομα τοῦ Ἕλληνος!

Ὅσοι ἐξ ὑμῶν δὲν ἀπεβάλετε τὸ σέβας πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἰδέαν τοῦ καθήκοντος, ὅσοι δὲν ἐπωλήσατε τὴν ψῆφον σας εἰς τοὺς διαφθορεῖς τῶν συνειδήσεων, ὅσοι λαβόντες πικρὰν ἤδη πεῖραν τῶν συνεπειῶν της καθόδου τῶν χρυσοκανθάρων ἐννοεῖτε τὴν προτεινομένην ἤδη παγίδα, ὅσοι τέλος ἐνδιαφέρεσθε περὶ τῶν τέκνων σας, περὶ τοῦ μέλλοντός των περὶ τοῦ ἔθνους κινδυνεύοντος νὰ καταστῇ τιμάριον ὀλίγων κερδοσκόπων, προσελθόντες εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας στῆτε πρὸ τῆς κάλπης τοῦ Μιχαὴλ Μελᾶ καὶ ἐκεῖ ὑψοῦντες θαρραλέως τὴν χεῖρα στιγματίσατε διὰ τῆς μελαίνης ὑμῶν ψήφου, στιγματίσατε ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τοὺς καταστροφεῖς κοινωνικῆς ἡμῶν ἰσορροπίας.

FAUCHERY.

Η ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΜΕΛΑ

πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὑφ' οὗ ἐκθύμως ὑποστηρίζεται διὰ τῶν ὀργάνων του Δεμάθα, Λάμπρου Κορομηλᾶ, Ἐφόρου Ἀττικῆς, Βαλέττα καὶ λοιπῶν, εἶνε γραμμένη μὲ ὅλην τὴν αὐθάδειαν, τὴν ἐπιτηδειότητα, τὸν Ἰησουϊτισμόν, ὅστις διακρίνει τὸν ἄνθρωπον καὶ τοὺς ἀνθρώπους του. Ἂν καὶ ἡ ἀπελπισία φαίνεται κυκλοφοροῦσα δι' ὅλου τοῦ ἐγγράφου ὑφ' ὅλα τὰ χρώματα καὶ ὅλους τοὺς στεναγμοὺς, οὐχ ἧττον ἡ ἀναφορὰ εἶνε μετημφιεσμένη ὕφος διδακτικὸν, τὸ ὁποῖον ἀγνοοῦμεν κατὰ πόσον θ' ἀρέσῃ εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἴδιος ὑπηγόρευσε τὴν ἀναφορὰν αὐτὴν πρὸς τὸν ἑαυτόν του. Ἐν γένει ὁ κ. Μελᾶς διὰ τοῦ ἐγγράφου του συκοφαντεῖ καὶ στηλιτεύει ὡς ἀληθὴς εὐρωπαῖος ἐπικριτὴς, ἢ ὡς ἀνταποκριτὴς μισελληνικοῦ φύλλου, ὅλας τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου του πολιτικάς, δικαστικὰς στρατιωτικάς, ὡς ὀργιαζούσας *ἐναντίον* του καὶ τὸν λαὸν δὲ τῶν Ἀθηνῶν ἀκόμη, τοὺς ὀκτακισχιλίους χθεσινοὺς δημότας, ὡς ἀσχημονοῦντας καὶ ἀκοσμοῦντας καὶ ἐξαντλοῦντας πλέον τὴν ὑπομονήν του, τοῦ νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν παλληκαριῶν του καὶ μᾶς περάσῃ ὅλους ἐν στόματι μαχαίρας, ὁ κὺρ Μιχαὴλ Μελᾶς! Οὐδέποτε ἔγγραφον αὐθαδέστερον καὶ συκοφαντικώτερον τοῦ τόπου, οὗ θέλει νὰ ἐκλεχθῇ ἄρχων, ἐξῆλθεν ἐκ χειρῶν ὑποψηφίου πότε δὲ τοῦτο; Καθ' ἣν ἡμέραν ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἐπελήφθη ἀνακρίσεων τοῦ ἀτόμου του καὶ κινδυνεύει νὰ φυλακισθῇ πρὶν ἢ δοκιμάσῃ τὴν Κυριακὴν τὴν τύχην του, ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ

περαιωθῇ ἡ ἀνάκρισις. Τώρα δὲν μένει ἄλλο εἰμὴ δι' ἄλλης ἀναφορᾶς ὁ κ. Μιχαὴλ Μελᾶς νὰ ἐκφράσῃ τὴν στοργήν του πρὸς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος, κατηγορῶν τοὺς ἀντιπάλους του ἐπὶ δωροδοκίᾳ!

Ἐκεῖνα δὲ τὰ ἰησουϊτικὰ, τὰ ὁποῖα λέγει ὅτι «δὲν θέλουσι κατισχύσει πλέον αἱ πρὸς καταπράϋνσιν τοῦ ἐξερεθισμοῦ τῶν φίλων καὶ ὑποστηρικτῶν του ἀδιάλειπτοι ἐνέργειαί του» εἶνε καθαρῶς δονγκισωτικά. Νὰ ἀπειλῇ ὁ κὺρ Μελᾶς ὅτι θα αἱματοκυλίσῃ τὰς Ἀθήνας, ἦτο καὶ αὐτὸ ἀπὸ οἀ ἄγραφα!!

ΧΡΟΝΙΚΑ

Μεταξὺ τῶν λαφύρων, ἅτινα συνεκόμισεν ἡ χθεσινὴ πανστρατιὰ τοῦ Σούτσου συγκαταριθμοῦνται καὶ δύο Μελάδικαι σημαίαι, παραδοθεῖσαι. Ἡ παράδοσις ἐγένετο ἐπισήμως χθὲς τὸ βραδυ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Σούτσου, ὅπου ἐπισήμως ἀνηρτήθησαν αἱ σημαῖαι πρὸς κοινὴν θέαν καὶ τιμὴν νικητῶν καὶ παραδοθέντων.

Ἡ δικωδὴς Ἀθηναϊκὴ Μοῦσα δὲν ἐγέννησεν ἐφέτος τίποτε νόστιμον τραγουδάκι διὰ τὰς ἐκλογάς; μας, τὸ ὁποῖον νὰ ἀντιληφθῶμεν καὶ νὰ τραγουδοῦμεν ἀπάνω κάτω ὅλοι. Μόνον δίστιχά τινα ἐμεσακούσθησαν ὡς:

Τὸ λὲν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ὅλος ὁ λαός,
Ὁ Δημητράκης Σοῦτσος θὰ νἄβγῃ Δήμαρχος,

ἀλλὰ καὶ αὐτὰ μασημένα καὶ ἀτελῆ, ὀλίγον διαδοθέντα, καὶ εὐκόλως ξεχανόμενα. Ἀλλὰ ἐφ' ὅλων αὐτῶν τῶν μισοτραγουδιῶν μία ἐπωδὴ, ἕνα *τσάκισμα* βασιλεύει, ἄρτιον, καὶ διαυγέστατον:

Τράλα λὰ, τράλα λᾶ,
Ρίχτε μαῖρο τοῦ Μελᾶ!

Τὸ ἔκαψαν πάλιν οἱ Ἀναριῶται χθὲς δι' ὅλης σχεδὸν τῆς νυκτός. Ἐπανηγύριζον τὰ προεόρτια τῶν ἁγίων *Ἀναργύρων*, θεοῦ των καὶ ἀντιθεοῦ τοῦ ὑποψηφίου τῶν χρυσοκανθάρων καὶ ἔκαιον πλέον ἡ ρετσίνες, καὶ τοὺς ἔκαιεν ἡ ρετσίνα, καὶ ἀνεβίβαζον εἰς οὐρανοὺς τὸ ζήτω ὁ Σοῦτσος! ὅπερ ὡς μολύβδινον κουκκὶ ἔκτυπα εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν ἐναντίων. Ἡ τάξις ὅμως καὶ ἡ εἰρήνη τῶν διαφόρων ἀποχρώσεων ἐτηρήθη πλήρης, παρὰ τὰς διαπύρους εὐχὰς τοῦ κὺρ Μιχαὴλ Μελᾶ.

Ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς κ. Λεβίδου ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ κ. δημάρχου μετὰ τὴν διαδήλωσιν καὶ ἀφοῦ ὡμίλησεν ὁ κ. δήμαρχος ἡ ἑξῆς ὁμιλία:

«Λαὲ τῶν Ἀθηνῶν,

«Σὲ συγχαίρω. Εἶσαι ἄξιος τοῦ ὀνόματός Σου, τοῦ παρελθόντος Σου, καὶ τὸ μέλλον Σου εἶνε μέγα. Ἔχων τὴν τιμὴν νὰ Σὲ ἀντιπροσωπεύω ὡς βουλευτὴς τῆς πόλεως ταύτης, αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν ὑπερήφανον διότι ἀπέδειξας ὅτι δὲν εἶσαι λαὸς Φελλάχων, ἵν ἀποπειραθῶσι νὰ Σὲ ἀγοράσωσιν. Ἦλθαν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, ἀφοῦ ἐπὶ ἑξήκοντα ἔτη δὲν ἐπραττον ἄλλο ἢ νὰ θησαυρίζωσι χρήματα, καὶ ἠθέλησαν νὰ ὑβρίσωσι λαόν, ὅστις οὐδέποτε ἐκλίδωσε τὸ ὑπερήφανον μέτωπον τῆς πόλεως, καὶ ἀπέδειξε καὶ ἀποδεικνύει ὅτι εἶνε ἄξιος διάδοχος τοῦ ἀργαίου ἐκείνου λαοῦ, ὅς τις ἐτίμησε τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἐδίδαξε τὴν ἐλευθερίαν. Καὶ εὑρέθη δημοσιογράφος ὅστις ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ ὅτι σεῖς εἶσθε ἀνέστιοι καὶ ἄεργοι, οἱ ἔμποροι, οἱ βιομήχανοι, οἱ λόγιοι, οἱ ἐργάται, οἵτινες τοσάκις μᾶς παρηκολουθήσατε. Ἡ Κυριακὴ θέλει ἀποδείξει τὴν πλάνην τοῦ δημοσιογράφου, καὶ ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν θέλει χειροκροτηθῇ ὑπὸ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημ. Σούτζου ὡς δημάρχου».

Ἀφίκετο χθὲς τὸ ἑσπέρας διὰ τοῦ ἰταλικοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ κ. Λάζαρος Χ. Σ. Χ. Λαζάρου, μέλος τῆς γνωστῆς φιλογενεστάτης οἰκογενείας τῆς Θεσσαλονίκης προτιθέμενος νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ πόλει μας ἐπί τινας ἑβδομάδας.

Πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐπεραιώθησαν αἱ ἐξετάσεις τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Σκορδέλη ἀξιολόγου παρθεναγωγείου Σουρμελῆ. Το ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων ὑπῆρξεν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἔτος αἰσιώτερον, καὶ οἱ καρποὶ ἀγλαώτεροι εἰς τὰς ἀόκνους προσπαθείας, καὶ ἀπείρους κόπους τοῦ κ. Διευθυντοῦ. Αἱ μαθήτριαι ἁπασῶν τῶν τάξεων ἀπήντησαν εὐστόχως, ἰδίως δὲ διεκρίθησαν, καὶ ἐπέσυραν τοὺς ἐπαίνους τῶν ἀκροατῶν, ἐκ μὲν τῆς ἕκτης τάξεως, αἱ δεσποινίδες Κατσικογιάννη καὶ Παπαδάκη, ἐκ τῆς πέμπτης ἡ εὐφυὴς δεσποινὶς Ἑλένη Μαστραπᾶ, αἱ δεσποινίδες Σκορδέλη καὶ Ζηνοβίου, καὶ ἡ σεμνὴ κόρη Μπογατσου. Ἀξία ἰδιαιτέρας μνείας εἶνε ἡ εὐφυεστάτη καὶ χαριεστάτη Εὐφροσύνη Κάρπου, θυγάτηρ τοῦ ταγματάρχου κ. Ὄθωνος Καρπου, ἥτις ἐμάγευσε τοὺς ἀκροατὰς δια τῶν ἀπαντήσεών της, καὶ τῆς λαμπρᾶς ἀπαγγελίας διαφόρων ποιημάτων.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μὴ Χάνεσαι»,

Οἱ ὑπογεγραμμένοι δημόται ἐνταῦθα Ἀναφαῖοι δηλοῦμεν ὅτι οἱ χθὲς ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ ἐν ἁμάξαις περιφερόμενοι, ζητωκραυγάζοντες δὲ ὑπὲρ τοῦ κ. Μελᾶ δὲν ἦσαν δημόται πλὴν τριῶν, ὧν τὴν πρᾶξιν στιγματίζομεν καὶ ἀποκηρύττομεν τούτους δημοσίᾳ ὡς παρασυρθέντας ὑπὸ τοῦ ὑπηρέτου τοῦ κ. Κορομηλᾶ, Σοφοκλέους Συρίγου μετὰ πολυτελῆ τράπεζαν, ἣν ἐπεδαψίλευσεν τούτοις ἐν Σκλέπᾳ ὁ κ. Κορομηλᾶς. Ἀναγκαζόμεθα δὲ νὰ κατέλθωμεν ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ χάριν τῆς προσβληθείσης τιμῆς μας, καθότι ἅπαντες οἱ ἐν ταῖς ἁμάξαις διαφόρων ἀποχρώσεων διϊσχυρίζοντο ὅτι ἦσαν δημόται Ἀναφαῖοι.

Διὰ τούτων λοιπὸν ἐννοοῦμεν νὰ δηλώσωμεν τὴν ἀκράδαντον ἡμῶν πεποίθησιν εἰς τὸν πολλὰ μοχθήσαντα καὶ πράξαντα κ. Δ. Σοῦτζον, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἀξιοτίμους ὑποψηφίους τούτου συμβούλους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου 1883.

Οἱ ἐν Ἀθήναις δημόται Ἀναφαῖοι

(Ἕπονται 29 ὑπογραφαί.)

Κατ' ἔγγραφον ἐντολὴν τοῦ

Νικόλαος Γ. Σαλίβερος

ΦΡΕΑΡΙΤΟΥ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ.

Χθὲς εἰς τὰς τέσσερας τὸ ἀπόγευμα ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὸ σπῆτι τοῦ κ. Φρεαρίτου τὸ κείμενον ἀπέναντι τοῦ Πανεπιστημίου, ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ διοργανισθεῖσα ἐπίδειξις. Κατὰ πρῶτα διηυθύνθη διὰ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου πρὸς τὰ Χαυτεῖα. Διεκρίνοντο ἐπὶ κεφαλῆς ὁ κ. Φρεαρίτης καὶ ὁ κ. Ζυγομαλᾶς, ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς μετὰ καὶ ἄλλων βαδί-

ζοντες. Κατ' ἀρχὰς οἱ ἀποτελοῦντες τὴν διαδήλωσιν δὲν ὑπερέβαινον τοὺς χιλίους· βαθμηδὸν ὅμως καθ' ὅσον ἐπροχωροῦσε, διαβαίνουσα πλατείας καὶ συνοικίας, — τὸ δρομολόγιον εἶχε σαφῶς κανονισθῆ ἐκ τῶν προτέρων,— ἐνδυναμοῦτο, ἐμεγαλύνετο ἡ οὐρά της καὶ ὑπὸ φίλων καὶ ὑπὸ περιέργων, ὥστε κατώρθωσε νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ οὐχὶ ἀξιοκαταφρόνητον ποσὸν τῶν δύο χιλιάδων περίπου διὰ τὴν πρώτην ταύτην καὶ τελευταίαν ἴσως ἐκδήλωσιν τῶν Φρεαριτιστῶν, τῶν τόσῳ ἐπιφυλακτικῶν καὶ μεμετρημένων μέχρι καὶ τοῦ φωτισμοῦ τοῦ σαλωνίου τοῦ ἀξιοτίμου ὑποψηφίου των.

Ἡ διαδήλωσις ἀπὸ τῶν Χαυτείων διηυθύνθη πρὸς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας ὅθεν εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς· ἐκεῖθεν στραφεῖσα διήλασε διὰ τῶν δρόμων τῆς συνοικίας Ψυρρῆ, μεθ' ὃ ἐπεσκέφθη τὴν συνοικίαν τοῦ ἁγίου Φιλίππου, ἔρθασεν εἰς τὴν Ἀγορᾶν, ἐτριγύρισεν εἰς τὴν Πλάκαν, ἐξῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν Φιλελλήνων, ἐπεφάνη εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἐχύθη εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, ἔπειτα εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου καὶ στρέφουσα δεξιόθεν πρὸς πάροδόν τινα φέρουσαν πρὸς τὸν δρόμον τῆς Βουλῆς, ἀντίκρυσε μακρόθεν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Σταδίου χωροῦσαν πρὸς τὴν Αἰολικὴν τὴν ἀσυγκρίτως πολυπληθῆ καὶ πολύτυρβον διαδήλωσιν τοῦ κ. Σούτσου. Κατόπιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Βουλῆς ἡ Φρεαριτικὴ συνάθροισις ἐπεφάνη εἰς τὴν τοῦ Σταδίου, τὴν ὁποίαν κατῆλθε, καὶ διὰ τῶν Χαυτείων αὖθις ἀνέβη μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ ὑποψηφίου της, καὶ τερματισθεῖσα, ἀφοῦ πρότερα ἠκροάσατο μετ' ἐνθουσιασμοῦ τῆς προσρωνήσεως τοῦ κ. Φρεαρίτου.

Ἡ διαδήλωσις ἦτον ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους μονότονος, πουριτανική, βωβή, ἄνευ σημαιῶν καὶ ζητωκραυγῶν. Πρὸς τοὺς Δυτικοὺς Μελάδες καὶ τοὺς Ὀρθοδόξους Σούτσους οἱ Φρεαρίται ἐπέχουσι τὴν θέσιν τῶν Διαμαρτυρομένων. Ὁ μόνος θόρυβος τὸν ὁποῖον διήγειρεν ἦτον ὁ θόρυβος τῶν ποδῶν τῶν ἀποτελούντων αὐτήν, ὅσοι κατεῖχον τὰ λιθόστρωτα, καὶ τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἐξήγειρεν ἦτον: ὁ κονιορτός. Τὸ βῆμά της ἦτον ὁδοιπορικόν, ὡ: νὰ ἦτον ὄχι παραμοναὶ ἐκλογῶν, καὶ ὑποψήφιος ὁ κ. Φρεαρίτης, ἀλλ' ἡ μακαρία ἐκείνη ἐποχὴ τῆς Πανεπιστημιακῆς Φάλαγγος, καὶ ὁ κ. Φρεαρίτης λοχαγὸς αὐτῆς ἐξήρχετο εἰς στρατιωτικὸν περίπατον. Τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον πολλοὶ ἐκ τῶν ἀκολουθούντων ἦσαν σπουδασταί. Καὶ τόσῳ ἔτρεχεν, ὥστε ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐδέησέ τις ἐκ τῶν τῆς ὀπισθοπορίας νὰ στείλῃ ἐπίτηδες πεζὸν πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς πρωτοπορείας παρακαλῶν νὰ μὴ σπεύδωσιν οὕτω, διότι δὲν δύνανται οἱ ὄπισθεν νὰ τοὺς ἀκολουθῶσι.

Ἐν τοῖς ὁδοῖς διὰ τῶν ὁποίων διήρχοντο ἐσταμάτων οἱ ἐπ' αὐτῶν εὑρισκόμενοι διαβᾶται, καὶ παρετάσσοντο στοιχηδὸν πρὸ τῶν καταστημάτων των καταστηματάρχαι καὶ ἐργάται καὶ θαμῶνες θεώμενοι τὴν παρέλασιν. Τινὲς ἐξέφραζον τὸν θαυμασμόν των ἐπὶ τῷ ἀριθμῷ τῆς διαδηλώσεως, τινὲς ἐξέφραζον τὴν δυσπιστίαν των πρὸς τὸ πολὺ τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτῶν δικαιώματος. Ἄλλοι τοὐναντίον, ἀποβλέποντες εἰς τὰ γένεια καὶ τὰ μουστάκια τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀνέκραζον: «Μωρὲ, καὶ δὲν παίζουν! ψῆφοι, ἕνας καὶ ἕνας!» Τὰ παράθυρα καὶ τὰ μπαλκόνια ἐπρόβαλλον χίλιων λογῶν γυναικεῖαι κεφαλαί, ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου γέροντος μέχρι τῆ. παιδικωτέρας δροσερότητος. Σημαῖαι Μελαδικαὶ ἢ Σουτσικαὶ δὲν ἔλειπον κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν ὁδῶν διάβασιν, πιέζουσαι, ὡς ἐφιάλται, τὰ πτερὰ τῶν ἐλπίδων.

Τὴν καθηγετικὴν σοβαρότητα τῆς ἐπιδείξως ἐτάραξε κατὰ τὴν συνοικίαν τῆς Πλάκας ὁμὰς Βακχηφόρων ζητωκραυγάσασα ὑπὲρ τοῦ Φρεαρίτου. Ἐν τῇ αὐτῇ συνοικίᾳ ἀπὸ τινὸς δώματος ἐγένετο ὑπὸ Κυριῶν ἀπόπειρα ἀνθορραντίσεως, δι' ὀλίγων φύλλων ροδοδάφνης, μαραμένων φεῦ! Καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συνοικίᾳ ἠκούσθη ἀπὸ ἐξώστου παλλομένη φωνὴ Δεσποίνις, κραυγάσασα:

— Πρὸ πάντων κατὰ τοῦ Μελᾶ! ὁ Μελᾶς πρέπει νὰ πολεμηθῇ, ὅστις πωλεῖ τὰς συνειδήσεις!

Ὅτε ἡ διαδήλωσις ἐσταμάτησε τέλος πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ ὑποψηφίου της, ὁ κ. Φρεαρίτης ἐφάνη ὑψηλὰ ἐπὶ τοῦ ἐξώστου του, καὶ ἐκεῖθεν, πνευστιῶν, ὡς ἐκ τοῦ ὁδοιπορικοῦ καμάτου, —ἔτρεχεν ἀπὸ τῆς 4 1)2 μέχρι τῆς 7 1)2.—καὶ μὲ τὸ γνωστὸν καθηγητικὸν μηλίχιον ὕφος τοῦ παραδίδοντος τὰς εἰσηγήσεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου, καὶ διὰ τοῦ λέγω συχνὰ ἐπαναλαμβάνοντος καὶ συνοδεύοντος τὴν φράσιν, εἶπε περίπου τοιαῦτα: «Συμπολῖται! σᾶς εὐχαριστῶ, διότι ἐφυλάξατε τὴν παραγγελίαν μου, διεξαγαγόντες μετὰ τῆς προσηκούσης τάξεως τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ φρονήματός σας· ἡ τάξις αὕτη εἶναι τεκμήριον τῆς ἐσωτερικῆς ἁρμονίας καὶ τάξεως, ἥτις διέπει ὑμᾶς. Ἀπεδείξατε ὅτι ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν δὲν εἶναι ἀντικείμενον ἀγοραπωλησίας, ὡς μερικοὶ διεφθαρμένοι ἠθέλησαν νὰ τὸν παραστήσωσι, οὔτε λαὸς δούλων, καὶ ὅτι εἶσθε ἄξιοι κρείττονος τύχης, ὅπερ, ἂν ὁ Θεὸς ἢ ἡ Τύχη μὲ φέρωσιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ἐλπίζω νὰ πραγματοποιήσω.» Ἐπευφημίαι καὶ ζήτω διεδέχθησαν τὴν προσλαλιὰν· ὁ κ. Φρεαρίτης χαιρετᾷ βαθύτατα· καὶ δεύτεραι ἐπευφημίαι καὶ ζήτω ἐξεγείρονται, ἀλλ' ὁ κ. Φρεαρίτης εἶχε κλεισμένην ἤδη καὶ τὴν θύραν τοῦ μπαλκονίου του.

ΜΟΥΤΖΟΠΟΥΛΟΣ—ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Πειραιεὺς, 9 Ἰουνίου.

Ὁ σκοπός μας δὲν εἶνε νὰ ὑποστηρίζωμεν τὸν Μουτζόπουλον. «Τὰ λόγια εἶνε λόγια καὶ τὰ μακαρόνια ἔχουν τὸ φαΐ», λέγει μία Ἰταλικὴ παροιμία, ἥτις δύναται ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ τροποποιηθῇ ὅτι: «τὰ κουκιὰ ἔχουν τὴν πραγματικὴν δύναμιν». Ἂς ὑποστηριχθῇ λοιπὸν ἐμπράκτως ἀπὸ τοὺς ἐκτιμῶντας αὐτὸν συνδημότας του. Ἡμᾶς μᾶλλον παρακινεῖ εἰς τὴν παροῦσαν ἐξεικόνισίν του ἡ ἀρχὴ, ἣν ἔχομεν νὰ μὴ ἀνεχώμεθα τὰ παράξενα. Καὶ τοιαῦτα βεβαίως εἶνε τὰ ὄχι ἐν φειδωλίᾳ ἀπαντώμενα εἰς τὸ ρωμαϊκὸν: κρίσεις ἀβασάνιστοι πάντοτε ἐπὶ τὰ χείρω καθ' ἑνὸς προσώπου, ὅπερ ἴσως ἴσως καὶ ἐξ ὄψεως δὲν γνωρίζουσιν, αὐτόχρημα παράλογοι ἐλλείψει μέσων, γνῶμαι καὶ ἰδέαι πληροῦσαι καὶ αὐτὸ τὸ ἄπειρον καὶ ὑφ' ἑτέρου ἀτομικὴ ἀμεροληψία συνοδευομένη διὰ μειρακιωδῶν δηθεν συναισθήσεως ὀλοφυρμῶν περὶ τοῦ πεπρωμένου της Ψωροκώσταινας, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπ' οὐδενὸς αὐταπαρνητικῆς πρωτοβουλίας. Ἰδέαι, ἀρχαι, πατριωτισμὸς, θρησκεία· αὐτὰ τὰ ἅγια τὰ παρθένα—ἵνα μεταχειρισθῶμεν τὴν φράσιν τοῦ κ. Οἰκονόμου—τὰ ζωτικὰ συστατικὰ ἑνὸς λαοῦ ἐδῶ συνεδέθησαν ἀρρήκτως μὲ τὸ συμφέρον, τὴν ἀντιζηλίαν, τὸ ρουσφέτι, τὴν ἡμιμάθειαν· ὑποστηρίζει τις μίαν ἰδέαν; ἐξυπακούεται τὸ ἀτομικὸν συμφέρον· ἐπαγγέλλεται τὸν θιασώτην μιᾶς ἀρχῆς; θὰ 'πῇ ὅτι δὲν χωνεύει τὴν ἔντιμον εὐδαιμονίαν τοῦ ἄλλου· κάμνει τὸν φιλόπατριν; θὰ εἴπῃ ὅτι τραβᾷ λουφὲ· κηρύττει τὸν ἀθεϊσμὸν ἢ πανθεϊσμὸν χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὰ συστατικὰ τοῦ ἐγκεφάλου του; κάμνει ἐπιδεξιὸν τῆς πολυμαθείας του ἐν τῇ μέχρι στοιχειώδους ἀμαθείᾳ ἡμιμαθείᾳ του. Ἰσότης! ἀναφωνεῖ ὁ ἑνόσῳ δὲν ἔλαβε τὴν συστημένην ἐπιστολὴν δημοκράτης φοιτητὴς· κάτω ὅλα! φωνάζει ὁ μηδενιστὴς παυσανίας μέχρι τῆς λήψεως τοῦ ἔστω καὶ εἰς Ἀ-

μοργὸν διορισμοῦ του. Τὰς ἀρχὰς λοιπὸν καὶ τὰς ἰδέας ἐδῶ γεννῶσι τὰ πάθη καὶ αἱ ἀντιζηλίαι. Οἱ ἀψυμμίθιοτοι, οἱ ἀστίλβωτοι, οἱ αὐζηροὶ χαρακτῆρες ὀλίγων ἀνθρώπων περνοῦν ὡς παλαβοὶ καὶ ἀκαταλόγιστοι. Ἡ μᾶλλον δὲν ἔχουν πέρασιν λογίζονται κιβδηλοι. Καὶ ὕστερον ὅλων αὐτῶν εἶνε ἀνάγκη νὰ πάρῃ κανεὶς ἐπίκουρον τὴν γεωγραφίαν, διὰ νὰ γνωρίσῃ ποῦ κεῖνται νὰ Ἄβδηρα;

Ὦ! αὐτόχθων, θεὰ Κουρότης, ἀντάλλαξον πρὸς θεοῦ τὴν θέσιν σου μετὰ τῆς ἐπικειμένης χολέρας, ἥτις περισσοτέραν εὐεργεσίαν σοῦ μᾶς ὑπόσχεται διὰ τῆς ἐκκαθαριστικῆς μεθόδου της.

***

Εὑρίσκονται λοιπὸν σήμερον ἐνταῦθα ἄνθρωποι, σημειώσατε ὅτι οἱ κορυφαῖοι τούτων ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῆς χθὲς ὑπῆρξαν τὰ Μουτζοπουλικὰ νευρόσπαστα καὶ ἑπομένως μὴ δικαιούμενοι νὰ προβάλλωσι τὴν ἀνεπηρέαστον ἀνεξαρτησίαν των, ζητοῦντες τὴν ὡς δημάρχου ἀντικατάστασιν τοῦ Μουτζοπούλου. Τὸ συμφερελατήριον πλέον τῆς πολιτικῆς παλινωδίας τῶν κυρίων τούτων φιλοπόλιδων λίαν εὐνόητον καθίσταται καὶ εἰς τὸν πλέον Ἀγαθόπουλον.

Τὸ ἀνυπόφορον ὅμως ἀστεῖον εἶνε ὅτι οὗτοι καλύπτοντες τὴν κατὰ Μητσοπούλου ἐμπάθειάν των αὐτοκολακεύονται νὰ πιστεύσωσι καὶ οἱ ἴδιοι ὅτι ἔρχονται σημαιοφόροι τῆς θελήσεως ἄλλης τάξεως, τῆς καταδυναστευομένης! Καὶ ἐδῶ ἡ ἐκμετάλλευσις. Καὶ ποία αὕτη ἡ τάξις; Ἡμεῖς, χωρὶς νὰ Οἰκονομισωμεν, χωρὶς νὰ Κορναρίσωμεν, θὰ σᾶς τὴν παρουσιάσωμεν ὑπὸ τὴν πραγματικὴν (ἀντάμικην) αὐτῆς ὄψιν. Ἄνθρωποι ἔχοντες σκέπασμα τὸν οὐρανὸν κ' ἐλπίδα τὴν ἐλπίδα. . . ἄεργοι ἐν μέσῳ Πειραιῶς, μὴ ἔχοντες οὐδὲν συμφέρον περὶ τοῦ τόπου, ἀγνοοῦντες πλὴν τοῦ ἰδικοῦ των τὸ ὄνομα τοῦ δήμου, νομοῦ των καὶ αὐτὸ τὸ ἐθνικὸν «Ἕλλην» ἀντικαθιστῶντες διὰ τοῦ «Γραικὸς» καὶ ἐκλαμβάνοντες τὸ πρῶτον ὡς παραπλήσιόν τι «Ἰνδοῦ», κηρύσσονται ὑπέρμαχοι τῆς πολιτικῆς τοῦ δεῖνος ἢ δεῖνος. Καὶ τίς τοῦ ἐδώρησε τὴν ἐκτὸς τῆς καθαρᾶς συνειδήσεώς του τοιαύτην ἀσυγχώρητον ὅσον καὶ ἐπιζήμιον παρέκβασιν; Οἱ μαστρωποὶ μεταπράται τῆς ψήφου! Ἔχετε τὴν ἀξίωσιν νὰ παύσῃ ὁ κ. Τρικούπης διοικῶν τὰ στρατιωτικὰ ὡς μὴ εἰδικός, καὶ δὲν ἔχετε τὴν ἴσην ἀπαίτησιν ὅπως ὁ κτηνώδης μέθυσος, ὁ ἐπίδοξος φοιτητὴς τοῦ Μενδρεσὲ ἄεργος, καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ πάστα τῶν ἀντάμιδων παύσῃ νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις κριτικῶν καὶ δὴ κατηγόρων ἐπὶ χαρακτήρων πολὺ ὑπερόχων των ἀτέμων;

Χάριν τῆς ἀκεραιότητος τοῦ χατηριοῦ σας, κύριοι ἀντιμουτσοπολισταί, θὰ παραδεχθῶμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς στιγμὴν ὡς ἀκατάλληλον διὰ τὸν δῆμον τὸν κ. Μουτζόπουλον.

Ἀλλὰ ποῖον μᾶς φέρετε σεῖς εἰς ἀντικατάστασίν του;

Τὸν κ. Ὁμηρίδην!

. . . . . .

Ἐὰν ἐξ ἀριλοκερδοῦς καὶ ἀπροσωλήπτου πεποιθήσεως σκέπτεσθε οὕτως, ἀγαθοί μου συμπολῖται, τότε, μὰ τὴν γνωσοδότειραν Τηνῆκκὴν Παναγίαν, τὸ φρενοκομεῖον ἐστερέωσεν! Τὸ Δαφνὶ ἔχει μέλλον εὐρὺ μὲ αἰθούσας εὐρυτέρας, εὐλογητὸν δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Δρομοκαΐτου, ὅστις περισσότερον καὶ καταλληλότερον τοῦ δημάρχου σας ἐφρόντισε περὶ ὑμῶν.

Ὁ Πειραιεὺς σοῦ λέγουν ἔγεινε, δὲν τὸν ἔκαμεν ὁ Μουτζόπουλος. Συγγνώμην, κύριοι, καὶ ἂν δὲν ἀπατῶμαι μόνον αἱ ὡς αἱ κεφαλαί σας νεροκολόκυνθαι καὶ τὰ ἀγγούρια, μὲ συμπάθειο, αὐξάνουν, τὰ δὲ σύκα ὡριμάζουν—γίνονται μόνα των. Εἷς δὲ τόπος, οἷος ὁ Πειραιεὺς, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς οἵαν θέσιν εὑρίσκεται σήμερον, ἂν δὲν ὑπῆρξεν οὐρανόπεμπτος ἢ δὲν ἦλθεν ἕτοιμος κατὰ παραγγελίαν ἐκ Λονδίνου, θὰ εἴπῃ ὅτι εἰργάσθηταν ὑπὲρ αὐτοῦ ἄνθρωποι εὐσυνείδητοι καὶ ἐν συναισθήσει καθήκοντος, εἰς τῶν ὁποίων βεβαίως καὶ ὁ κ. Τρύφων Μουτζόπουλος.

Ὁ Μουτζόπουλος, μετὰ τὴν Κρεμικὴν αἵρεσιν τοῦ δευτέρου βαπτίσματος, δικαίως δύναται νὰ ἐπικληθῇ ρυμοτομεὺς ἢ δρομημανής· διότι κυρίως κατέγινε μετ' ἰδιάζοντος ζήλου πρὸς κατασκευὴν δρόμων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως λαμπρῶν, καὶ περιπάτων λαμπροτέρων οὓς ἐξ εὐλαβείας φαίνεται μόνον ἐν Πατριαρχικῇ σχόλῃ καὶ ἑορτασίμῳ περιβολῇ τιμῶσιν οἱ Πειραιεῖς διὰ τῆς ἀκροβολιστικῆς παρουσίας των. Κατέγινε εἰς ὑδραυλικὰ ἔργα ὄχι ἀνάξια λόγου. Τὸ ἔργον τοῦ καθαρισμοῦ καὶ τῆς εὐρύνσεως τοῦ λιμένος εἶνε ἓν τῶν ὀλιγίστων, ἀλλ' ἀπαρατηρήτων ἐν Ἑλλάδι σπουδαίων ἔργων. Κατέστησε καλλιπρεπῆ τὴν πόλιν ἐπιμελούμενος τὰς δενδροφυτείας, καὶ προτιμητέαν πάσης ἄλλης εἰς τοὺς μὴ κενοδοξοῦντας δι' ἀνεγέρσεως καὶ δημοτικῆς συντηρήσεως σχολείων ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων σχολαστικῶν, εὐεργετικῶν καταστημάτων κλπ. Καὶ ἀντὶ θεάτρου, τὸ ὁποῖον ζητεῖτε τώρα, ἔκαμε τόσα θέατρα Ἁγίων Ἄτινα ἀπαιτήσατε κατὰ τὴν παρελθοῦσαν τετραετίαν ἀκούοντες ἤδη τὰ παππαδικὰ μελοδράματα.

Καὶ μία ἀνάμνησις δικαιολογοῦσα τὴν ἀπαίτησιν τοῦ φιλοθεάμονος κοινοῦ Πειραιῶς. Ὅταν ὁ κ. Τσόχας πρόπερσι εἶχε στήσει τὴν θεατρικήν του παράγκαν ἐν Μουνυχίᾳ, ὁ Πειραιώτης δὲν ἠνόει νὰ ἀπολαύσῃ μόνον ἀντὶ τῆς δεκαρούχου φορολογίας του τὸν ἐρατεινόν του καφὲ καὶ τὴν ἡδυπαθεστέραν γαλλίδα. Ἀλλ' ἀπῄτει κάθε γαλλικὸν ἄσμα νὰ ἀκολουθήσῃ καὶ ἓν ἑλληνικόν, τούτου δ' ἐπαναλαμβανομένου (δίς) κατ' ἀπαίτησιν, ἄλλο. Καὶ ὅταν τέλος ἔλαγε τὸ ἀτελεύτητον διαιώνισιν ἀπειλοῦν ἄλλο τοῦ ἄλλου καὶ ἤρχιζαν αἱ δίκαι ἐπιτρόπων ἐκκλησίας γαλλίδες τὴν κερματοσυλλογὴν, ὁ Πειραιώτης ἐπὶ ἀπειλῇ κατακρατήσεως τῆς «μεταξὺ χειρὸς καὶ πιάτου στέκεις καὶ μὲ βασανίζεις» πεντάρας του, ἠνόει νὰ τραβίξῃ τῇ ἀοιδῷ τὸν ἀπαραίτητον καθ' ἑσπέραν θερμότατον τζίμπον εἰς ἐκδήλωσιν τῆς πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν καὶ καλλικνημίαν εὐνοίας του καὶ πρὸς ἡμυδρὰν παρηγορίαν ἐπὶ τῷ σπαρακτικῷ χαρισμῷ τῆς πεντάρας του!

Καὶ ἄλλο πρόσφατον.

Πρὸ ἡμερῶν προσέρχεται εἰς βρακοφορεμένος Ὑδραῖος σὺν γυναιξὶ καὶ γάταις πρὸ τοῦ θυριδίου τῆς πωλήσεως τῶν εἰσιτηρίων τοῦ θεάτρου.

— Πόσα νάβουμαι καλὸ κάνη πατριώτη ὁ εἴσοδος;

— 1.50 κύριε.

— Γιὰ οὔλους;

— Ὁ καθένας.

— Ἀμήη ἕνα φράγκοο ἔχει τὸ φείδι καὶ πέρνει κανεὶς καὶ κάνα πρᾶμα, κ' ἐδῶ θὰ ἰδῶ μονάha ἀνθρώπους. Ἔλα κ' εἴμαστ' ἔξη νομάτοι καὶ τὸ μωρό. Μᾶς μπάζεις οὔλους μὲ μιὰ δραμὴ, κι' ἔνοια σου θὰ μᾶς πιάσῃς ταχτικοὺς μουστερίδες;

Ἐπὶ τῇ ἐννοουμένῃ ἀπαντήσει τοῦ ὑπαλλήλου ὁ μουσόλιπτος βρακᾶς στραφεὶς περιπαθῶς εἰς τὸ ὡραῖον του ἥμισυ:

— Ἄϊντε ντοβέμι ντὲ καφενὲ ν' πασᾶ λιμὰν τεγκίγκεμι λόντρτα τσελούαϊν σαντούρ.

Πλεῖστοι δὲ ἔμποροί μας ζυγίζοντες τὸ βάρος τῶν γνώσεών των μὲ τὸν ὄγκον τοῦ πλούτου των ἰσχυρίζονται:

— Δὲν πάω 'γὼ στὸ θέατρο γιὰ ν' ἀγοράσω τὴν ἀϋπνίαν μου.

Κατόπιν λοιπὸν τοιούτων ἥκιστα ἐνθαρρυντικῶν περὶ θεάτρου συμπαθειῶν ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ ὁ ὄχι φιλόμουσος, ἀλλ' ἐπιπολαιότερος δήμαρχος καὶ ρίψῃ ἥμισυ ἑκατομμύριον δραχμῶν εἰς ἓν κτίριον—θέατρον, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς τὸ παρὸν ὡς πρυτανεῖον γλαυκῶν.

Τοῦ Μουτζοπούλου ἡ θρησκευτικὴ διαχείρισις καὶ ὁ ἄκρατος ἐν τοῖς ἔργοις ὑπὲρ τοῦ τόπου ἐνθουσιασμός του δὲν ἠδύναντο νὰ χαρίσωσι τὴν ἡσυχίαν εἰς τοὺς φιλοδόξους ἀντιπάλους του. Διὰ τοῦτο προσποιούμενοι ἠλιθιότητα ὡς ἐὰν ἐζήτουν τὴν ἡσυχίαν τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς ἐκ τῶν κοινῶν ἀπομακρύνσεώς του, θέλουσιν ἁπλῶς μόνον τὴν ἀλλαγήν. Οἱ ἀγαθοί! Ἀλλ' ἂν αὕτη ἀντὶ νὰ φέρῃ ἢ συμπληρώσῃ πολλὰ καλὰ, φέρῃ τὴν ἀνατροπὴν, τὴν στασιμότητα ἢ καὶ αὐτὴν τὴν ἀπάλειψιν δι' ἀμεριμνομερίμνου διοικήσεως, τοῦτο δι' αὐτοὺς ὀλίγον ἐμμέσως ἐνδιαφέρει. Ἀρκεῖ ὅτι διὰ τετραετοῦς μαρτυρίου θὰ πληρώσωμεν ἀκριβὰ τὴν ὄρεξίν μας τοῦ νὰ δοκιμασθῇ καὶ ἄλλος.

Ἂν καὶ δὲν πληροῦσιν οἱ ὁμηριδισταὶ διὰ τοῦ ὑποψηφίου των τὴν ἀκόλουθον ἀξίωσίν των, οὐχ ἧττον πρὸς τὴν ἰσχυρὰν θέλησιν, διαυγῆ κρίσιν, καὶ εἰδικότητα ἐν τῇ γενικῇ ἐμπορικῇ φυσιογνωμίᾳ τοῦ Πειραιῶς, ἅτινα κέκτηται ὁ κ. Μουτζόπουλος, θέλουσι καὶ τὸν ἐπιστημονικὸν προχειρότερον τίτλον «δικηγόρος». Ἐνῶ ὄχι πολλάκις, ἀλλ' ἐν γένει ἡ ἐκ τῆς πείρας εἰδικότης συνοδευομενη διὰ καλῆς θελήσεως λυσιτελεστέρα τῆς ἐπιστημονικῆς θεωρίας ἐφάνη. Ἄλλως τὸν τραπεζίτην Μουτζόπουλον προκειμένου νὰ τὸν διαδεχθῇ ὁ *τοκιστὴς* (καὶ σουλατσαδόρος) Ὁμηρίδης, δὲν διαβλέπομεν ἐν τούτῳ ἄλλο τι ἢ πράγματι μίαν *ἐπιστημονικωτέραν* διοίκησιν.

Τοῦ τελευταίου τὸ παρελθὸν δὲν γνωρίζομεν, ἐπειδὴ δὲν βλέπομεν τὸ παρόν του. Ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ πρώτου ἔχομεν μίαν σειρὰν παράλληλον τῆς ζωῆς του ἐντίμου ἐργασίας. Διότι τὴν περιουσίαν του ὀφείλει μᾶλλον εἰς τὰς εὐρώστους ἵνας του, εἰς τὴν ἀδιάλλακτον ἔχθραν τῶν ποδῶν του πρὸς τὰ ὑποδήματα καὶ εἰς τὴν σημαίαν τῆς δημιουργικῆς ἐργασίας *ποδιάν* του. Ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἐκτὸς τῶν χρυσοκανθάρων καὶ μάλιστα τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ δὲν εἴχομεν τὴν χρυσὴν ὀλβιότητα νὰ ἐρχώμεθα ἐν τῷ κόσμῳ ὀλίγον Κροῖσοι· οὕτω καὶ ὁ Μουτζόπουλος ἐλθὼν, ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν γεννέτειράν του Στεμνίτσαν καὶ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ πρασσοτραφὲς Ἄργος. Ἐκεῖ ὑπηρετήσας εἰς ἐδωδιμοπωλεῖον μαγαζεῖον ἔδραμεν εἰς Ναύπλιον καὶ ἔστησε τὸν θρόνον τοῦ μπακαλικοῦ του, μόλις ὁ Ὄθων ἔστησε ἐκεῖ τὸν βασιλικόν του. Τοῦτον ἠκολούθησεν εἰς Ἀθήνας ὡς πιστὸς αὐλικὸς καὶ τὸ 1840, ὅτε ὁ Πειραιεὺς ἠρίθμει περὶ τοὺς 1500 κατοίκους, ἀπεκατεστάθη μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του ἐνταῦθα, ἐπιδοθέντες εἰς τὴν ἐμπορίαν τῶν προϊόντων καὶ σιτηρῶν, ἐξ ὧν καὶ δεκάδα πλοίων κατεσκεύασαν κομίζοντες κατευθεῖαν ἐκ Ρωσσίας ἀποκλειστικῶς διὰ λ/σμόν των μεγάλα φορτία σίτου, εἰς τὸ ὁποῖον εἶδος τοῦ ἐμπ ορίουτων ὀφείλεται τὸ μεγαλείτερον καὶ κυρίως ποσὸν τῶν κεφαλαίων

Λοιπὸν ἀπέναντι μιᾶς τοιαύτης συνεχοῦς καὶ μεγάλης καὶ εὐνοηθείσης ἐκ τῶν περιστάσεων ἐργασίας δὲν δικαιοῦνται καὶ αὐτοὶ ὥστε νὰ θεωρηθῶσι νόμιμοι κύριοι τῶν ὄχι μικρῶν. ἀλλ' οὔτε καὶ ἐκτάκτως μεγάλων κεφαλαίων των; Πόσων σήμερον ἑκατομμυριούχων ἴσων καὶ καλλιτέρων τῶν Μουτζοπούλων, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ μέχρι χθὲς ἀφάνειά των ἢ ἡ λάμψις των ἐπὶ τῷ ἀρλεκινισμῷ τοῦ πανταλονίου των, μένει ἀνεξέλεγκτος ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει ἡ ἀκατάληπτος δημιουργία τῶν περιουσιῶν των ἕνεκα τῆς αἰνιγματώδους ὑπάρξεώς των, διότι ἔτυχε οἱ νεόπλουτοι οὗτοι νὰ μὴ ἀναμιχθῶσιν ἐν τοῖς δημοσίοις;

Παραλείποντες τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀτομικῶν ἀρετῶν τοῦ Μουτζοπούλου ἀφίνομεν διὰ τῆς παραδρομῆς αὐτῆς ἀμέριστον τὴν Φιλημονικὴν δόξαν εἰς τὸν ποτὲ, ἀλλὰ πάντοτε ἀναπόφευκτον ἐξυμνητὴν ῥήτορα τῆς μοιραίας ἐκείνης στιγμῆς. Ὅτι ὅμως τὸν χαρακτηρίζει ὡς συμπαθὲς ἄτομον καὶ ἀπαθῆ πολιτευτὴν, ἔστω τεκμήριον καὶ τὸ ἑξῆς ἀξιομνημόνευτον περιστατικόν.

Προχθὲς προσέρχεται παρ' αὐτῷ ἀπαιτητικὸς κομματάρχης ἐπισείων ἀπειλητικῶς τὴν δαμόκλειον σπάθην τῶν ἰσαποστόλων δώδεκα ψήφων του, ἂν δὲν συγκατετίθετο νὰ τοῦ ἀντικαταστήσῃ δι' ἑνὸς τῶν ἀποστόλων του, ὑπάλληλον τιμίως ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐργαζόμενον ἐν δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ. Ἐκ τοῦ ἀφθόνου ἱδρῶτος τοῦ δυστυχοῦς ἀνθρώπου καὶ τῆς γλίσχρου καὶ μόνης ἀπολαυῆς του ἀναμένουσι τὸν ἐπιούσιόν των ὀκτὼ ἀδύνατα μέλη τῆς οἰκογενείας του.

Ὁ Μουτζόπουλος χωρὶς νὰ ἀφήσῃ καὶ φέρῃ εἰς πέρας τὴν πειθαναγκαστικὴν ῥητορείαν του ὁ Ἰησοῦς τῶν 12 κομματάρχης,

—Προτιμῶ, φίλε μου, τοῦ λέγει διακόπτων αὐτὸν, νὰ πάρω τὰς 13 ψήφους σας στὸ μαῦρο, παρὰ νὰ πάρω στὸ λαιμό μου, ἄλλαις τόσαις ψυχαῖς κι' ἄλλαις τόσαις καρδιαῖς νὰ μαυρίσω.

Θέλομεν λοιπὸν ὡς δήμαρχον τὸν κ. Τρ. Μουτζόπουλον, ὄχι ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ του ἱκανοποιεῖται τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς δημαρχικῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ διότι σὺν τῇ τιμιότητι, νοημοσύνῃ καὶ ἐμπορικῇ ἰδιότητί του ἀντιπροσωπεύεται ὁ ἐπικρατέστερος τοῦ τόπου χαρακτήρ: ὁ ἐμπορικός. Ὁ Μουτζόπουλος εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ σήμερον Πειραιῶς. Τότε μόνον τὸ ζήτημα ἀλλάσσει ὄψιν, ὅταν καὶ ὁ τόπος ἀλλάξῃ τροχιὰν μεταβαλλόμενος ἀπὸ ἐρ ατικὴν κυψέλην εἰς ἀθηναϊκὴν κηφηνούπολιν. Τότε πλέον ἐκτὸς τοῦ κ. Ὁμηρίδου ἂς ἐκτεθῇ ἐπ' ἐλπίδι ἐπιτυχίας καὶ ὁ καλαίσθητος κ. Κουμπάκιας, ἵνα μεταβάλλῃ τὸν Πειραιᾶ εἰς νέαν Βαβυλῶνα καὶ τοὺς καπνοδόχους τῶν ἐργοστασίων διὰ τῆς μεταφυσικῆς του μεθόδου εἰς κέδρους λιβάνου.

Τορὸς

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Παρίσιοι, 12 Ἰουλίου. Τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε διὰ ψήφων 391 κατὰ 115, νὰ ἐπιληφθῇ τῇ δευτέρᾳ τῆς συζητήσεως τῶν μεταξὺ κυβερνήσεως καὶ τῶν μεγάλων ἑταιριῶν τῶν σιδηροδρόμων συναφθεισῶν συμβάσεων. Ἡ τὴν συζήτησιν ταύτην ἐπακολουθήσασα ψηφοφορία μεγάλην θὰ ἔχῃ τὴν σπουδαιότητα· ἂν αὕτη δὲν εἶναι εὐνοϊκὴ, ἐνδέχεται νὰ ἐπέλθῃ ὑπουργικὴ κρίσις.

Βερολῖνον, 12 Ἰουλίου. Οἱ ἰατροὶ ἠμπόδισαν τὸν κ. Βίσμαρκ, ἐκδηλώσαντα τὴν πρὸς τοῦτο ἐπιθυμίαν, νὰ δεχθῇ τὸν κ. Ὀρλὼφ, πρεσβευτὴν τῆς Ρωσσίας ἐν Παρισίοις. Ἀπεφάνθησαν ὅτι ἔχει ἀνάγκην μακρᾶς ἀναπαύσεως.